

ODVJETNICA
SNJEŽANA POPOVIĆ
mail: popovic.odvj@gmail.com

OSIJEK, Lorenza Jagera 8 a
tel: 031/200-133
mob: 099/692-8606

U Osijeku, 8. rujna 2026.

ŽUPANIJSKOM SUDU
p u t e m
OPĆINSKOG SUDA U
O S I J E K U

I-OPTUŽENI: VEDRAN KULOVAC, OIB 88456562904,
Po braniteljici Snježani Popović, odvjetnici u Osijeku

R a d i : kaznenog djela iz čl. 233. st.2. KZ/11

ŽALBA I-OPTUŽENOG

E komunikacijom

protiv Presude posl.br. K-261/2017
od 5. svibnja 2026., ispravljene
Rješenjem od 31. srpnja 2026.

Protiv uvodno cit. Presude i Rješenja, kao braniteljica I-opt. Vedrana Kulovca, ulažem sljedeću:

Ž a l b u

Kojom uvodno cit. Presudu i Rješenje pobijam zbog:

- Bitne povrede odredaba kaznenog postupka
- Povrede Kaznenog zakona
- Pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- Odluke o kazni i imovinskopравnom zahtjevu
- Sve uz sljedeće:

○ O b r a z l o ž e n j e

Uvodno cit. Presudom I-opt. je oglašen krivim (t. VII. izreke presude) što je u razdoblju **od 13. lipnja 2014. do 14. ožujka 2015.**, da si kao zaposlenik trgovačkog društva Gradnja d.o.o. Osijek, protupravno pribavi stvari poslodavca velike vrijednosti, tako što će cement koji je trebao biti isporučen TD Gradnja d.o.o. (nastavno TD), za potreba obavljanja djelatnosti TD prodati pa je **kao vozač cisterne** zadužen za **prijevoz** cementa za potrebe TD, odlazio vozilom reg oznake OS 273-KA po cement u Našice, preuzeo ukupno **pedeset i jednu cisternu cementa** vrijednosti 871.475,10 Kn te otpremnice za navedeni

cement, nakon čega cement nije **odvezao** u skladište tvornice betona TD već ga **neovlašteno prodao** IV-opt., a novac dobiven prodajom zadržao za sebe, a TD oštetio za gore navedenu vrijednost, te na taj način počinio kazneno djelo pronevjere iz članka 233. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. i člankom 52. KZ/11. Te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a uz daljnju primjenu čl. 56. st.1., 2. i 3. KZ/11, izrečena mu je uvjetna osuda tako što se kazna zatvora u trajanju od jedne godine neće izvršiti ako I-opt. u vremenu provjeravanja od pet godina, ne počinii novo kazneno djelo.

Ujedno, t. XIII izreke presude, na temelju čl. 158. st.2. ZKP/08, I-opt. je naloženo da ošt. TD naknadi štetu prouzročenu kaznenim djelom u visini od 115.664,62 EUR, u roku od 6 mjeseci od dana pravomoćnosti presude, dok je s preostalim dijelom imovinsko pravnog zahtjeva ošt. upućen u parnicu, dok se IV opt. koji je proglašen krivim za kazneno djelo prikrivanja, osnovom čl. 560. st. 1. i 2. i čl. 77. ZKP/08 nalaže da novčani iznos od 57.034,99 EUR uplati u korist Državnog proračuna RH, a koji iznos da predstavlja protupravnu imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom,

Pobijana presuda nije na zakonu osnovana.

Naime, optužnicom tužitelja, ODO u Osijeku, br. K-DO-42/2016, od 1. kolovoza 2016., I-opt. je stavljeno na teret da je kazneno djelo počinio u razdoblju od **27. lipnja 2011. i 20. travnja 2015.**, u kojem da je preuzeo ukupno **sedamdeset i pet cisterni cementa** (vrijednosti 1.308.532,35 Kn).

Izrekom je I-st. sud smanjuje kako vremensko razdoblje počinjenja kaznenog djela (od 13. lipnja 2014. do 14. ožujka 2015.) tako i opseg inkriminacije, odnosno ukupno 51 cisterni cementa, a za takav svoj zaključak daje obrazloženje u t. 55-75 presude.

Sažeto, u t. 65. obrazloženja sud utvrđuje na temelju iskaza svjedoka, djelatnika ošt. (Jasne Vrbaneć, Ivice Tomljenovića i Zorislava Mlakara) da vozači ošt. nisu vagali cisterne pri dolasku i odlasku s istovara cementa u silose tvornice betona, kao niti kamioni drugih firmi izvan radnog vremena, da su se otpremnice potpisivale i dan kasnije, da se na otpremnicu potpisivao onaj koji je unio otpremnicu u računalo, a ne tko je nazočio istovaru, te da se nije moglo provjeriti je li cement istovaren ili ne a da **nije postojao sustav kontrole količine cementa.**

Da iz nalaza i mišljenja knjigovodstvene vještakinje **ne postoji dokumentacija** o vaganju i vagarskim listovima kojom bi se utvrdila količina istovarene robe, da uz potpisane otpremnice zaprimanja cementa nije priložena dokumentacija o odvagama pa se ne može utvrditi ispravnost procedure kod prijema robe i **ne može se zaključiti da uopće postoji manjak cementa od 24 (!) cisterne koje se I-opt. stavljaju na teret niti se može zaključiti na koji način je taj manjak nastao.**

Sud navodi i da neki svjedoci tvrde da je inventuru ošt. radio svake godine te da **do 2015. nije utvrđen nikakav manjak**, a da I i II-opt. tvrde da se inventura nije radila na pravilan način.

Obrana smatra da u I-st. presudi izostaje potpuna, savjesna i brižljiva ocjena što svakog dokaza pojedinačno to i svih dokaza u njihovoj međusobnoj povezanosti.

I-st. sud na temelju određenog broja dokazanih ili indiciranih kontakata i događaja izvodi zaključak o postojanju određenog kriminalnog načina postupanja opt., a potom taj zaključak primjenjuje i na druge inkriminacije za koje ne postoje jednaki, individualizirani dokazi što je odlučno za donošenje osuđujuće presude.

Za izvođenje sigurnog zaključka o krivnji, nije dovoljno utvrditi da je određeni način pretovara tehnički moguć, da je ostvaren telefonski kontakt I-opt. i pojedinih vozača TD Super Maria, određeni broj

pretovara cementa, niti da u poslovnoj dokumentaciji ošt. postoji računovodstvena razlika o stanju cementa.

Dužnost suda je bila utvrditi točno određenu, individualiziranu radnju I-opt. – za svaki od 51 izvršenih pretovara – mjesto, vrijeme (dan), način pretovara, prodaju stvari...

Tek nakon tako utvrđenih individualiziranih činjenica, a ne uopćenih kako to čini I-st. sud (doduše prema dokazima samog tužitelja) I-st. sud je mogao na siguran način, kako to i zakon traži, odrediti broj pretovara, vrijednost stvari, nastalu štetu...

Pobijana presuda takvu individualiziranu dokaznu analizu ne sadrži, čime je presuda manjkava i ne može se ispitati.

Razloge za svoj zaključak o krivnji I-opt., I-st. sud temelji povezivanjem telefonskih poziva I-opt. s vozačima IV opt. i IV opt., baznim stanicama, otpremnicama, iskazima vozača IV opt. i podacima o kretanju vozila, kao skupu indicija, no u stvarnosti se radi samo o pretpostavkama na kojima se osuđujuća presuda ne može temeljiti.

No, prvenstveno obrana ukazuje na **povredu kaznenog zakona** koju je I-st. sud počinio prilikom donošenja odluke, na temelju utvrđenih činjenica.

Povreda kaznenog zakona:

Nesporno je da je za postojanje kaznenog djela pronevjere bitno da **se prisvojena stvar može smatrati povjerena u službi ili na radu**.

U t. 18. obrazloženja I-st. sud nesporno zaključuje da je I-opt. bio zaposlen kod ošt. u razdoblju između lipnja 2011. i travnja 2015., i to na radnom mjestu KV vozača I i II grupe, a kako je to navedeno i u sklopljenom Ugovoru o radu između ošt. i I-opt..

Pogrešno I-st. sud iznosi zaključak, ničim potkrijepljen, da je I-opt. kao vozač bio zadužen (samo) za prijevoz cementa od dobavljača Našice Cement d.d. u prostor tvrtke ošt., budući da je opt. obavljao i druge poslove, primjerice prijevoz labudicom, kiperom, prijevoz specijalnih tereta i dr., a ne samo cement.

Da bi opt. mogao počiniti navedeno kazneno djelo pronevjere, mora biti u radnom procesu, te u sklopu određenih ovlaštena i prava, imati samostalnost u postupanju sa povjerenim mu stvarima, da s njima raspolaže, daje ih na uporabu ili korištenje, koje ovlaštenje i pravo opt. zasigurno nije imao.

Suština pronevjere je u tome da se koristi položaj koji počinitelj ima u odnosu na predmete kaznenog djela; on je **ovlašten da s njima disponira, da ih otuđuje da manipulira njima**, a ta ovlaštenja proizlaze iz njegovog položaja u službi ili na radu.

Vršenje funkcije prijevoza, prenošenja, čuvanja i sl. koja jednu osobu stavlja u poziciju da neku stvar fizički ima u ruci, pri ruci, ne znači da joj je ta stvar povjerena (na radu).

Tako primjerice ne čini ovo djelo služitelj u nekoj ustanovi koji prisvoji novac ustanove prilikom nošenja tog novca na poštu ili poštara koji je zadužen za raznošenje paketa, ako ih otvori i uzme neku stvar (itd).

Upravo iz opisa radnog mjesta opt., **sa zadacima prijevoza** (razne) robe pa i cementa, te njegovim ovlaštenjima vezano za istu, **ne slijedi zaključak da se radi o stvari (cementu) koja mu je povjerena na radu**.

Optuženiku je povjereno vozilo na radu (cisterna), a s kojim obavlja radne zadatke – prijevoz robe, i u odnosu na koju stvar bi bilo moguće počinjenje kd pronevjere, u slučaju nezakonitog raspolaganja istim, a nije mu povjeren cement, kako to pogrešno drži I-st. sud.

Osim toga, pitanje je je li cement bio vlasništvo ošt. odmah nakon preuzimanja u cementari, bez obzira na otpremnice koje su izdane?!

U pravnom i trgovačkom prometu, **otpremnica nije dokaz o vlasništvu** već je isključivo dokaz o primopredaji (isporuci) robe.

Otpremnica je dokument kojim pošiljatelj potvrđuje da određeni teret predaje prijevozniku za transport. Može poslužiti kao osnova za fakturiranje ili internu evidenciju.

Isto tako (po obrani radi se o bitnoj činjenici) u izreci presude i to u činjeničnom dijelu (kao i u samoj optužnici tužitelja), uopće izostaje navod da je upravo cement kojeg da je opt. protupravno prisvojio „stvar koja mu je povjerena na radu“.

Optužnicom pa tako i I-st. presudom, opt. se stavlja na teret da je protupravno pribavio stvar poslodavca velike vrijednosti i to kao „...vozač cisterne zadužen za prijevoz cementa za potrebe proizvodnje...odlazio vozilom..preuzeo ukupno 51 cisternu cementa..te otpremnice za navedeni cement..“

Time, kako izrekom prvostupanjske presude **nisu utvrđeni svi bitni elementi kaznenog djela** za koje je okrivljenik i osuđen, to u ovom slučaju postoji povreda kaznenog zakona na štetu opt. (stvar povjerena na radu).

Zakonsko biće djela pronevjere određeno je upravo s obzirom na počinitelja djela odnosno na to kakav je njegov položaj u odnosu na pokretne stvari i imovinska prava. **Počinitelj je osoba kojoj se te stvari ili imovinska prava povjerena na radu.**

Stoga u okviru žalbenog osnova povrede kaznenog zakona optuženik ističe da je kazneni zakon pogrešno primijenjen na činjenično stanje utvrđeno po sudu prvog stupnja.

U odnosu na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st.1. t.11. ZKP/08:

I-st. sud smatra dokazanim da je I-opt. protupravno prisvojio/preuzeo 51 cisternu cementa i to u razdoblju od 13. lipnja 2014. do 14. ožujka 2015., povezujući preuzimanja cementa s telefonskim izlistima, baznim stanicama, otpremnicama i podacima o kretanju vozila.

Zaključak suda o dokazanoj krivnji je neosnovan.

Čak i kada bi se prihvatilo da je dokazano da je u određenom broju slučajeva između I-opt. i pojedinih vozača društva Super Mario došlo do nedopuštenog pretovara cementa, iz te činjenice same po sebi ne proizlazi da je takvih pretovara stvarno bilo 51.

Taj broj pretovara (51) mora biti dokazan jednako pouzdano kao i samo postojanje kaznenog djela.

U ovom dijelu, pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih zaključak I-st. suda nije utemeljen niti zakonit.

Razlozi presude u odlučnim činjenicama su proturječni izreci, a u odnosu na način na koji sud utvrđuje navodni 51 pretovar tj. pronevjeru 51 cisterne cementa. Presuda ne sadrži jasne, potpuno i međusobno neproturječne razloge koji bi omogućavali ispitivanje pravilnosti pobijane odluke.

Uzimajući po sudu utvrđeno razdoblje inkriminacije (13.6. do 14.3.2015.), nije jasno kako je kazneno djelo I-opt. po sudu mogao počiniti i dana 18. ožujka 2015., 19. ožujka 2015., 2 x 25. ožujka 2015., 30. ožujka 2015., 1. travnja 2015., 2 x 3. travnja 2015., 10 te 20. travnja 2015., kada se izriekom tereti da je kazneno djelo počinio u razdoblju do 14. ožujka 2015.?!

Iz ovoga slijedi da su u zbroj pretovara (51) uračunati i događaji koji nisu obuhvaćeni presuđenim razdobljem inkriminacije.

Radi se o bitnim okolnostima odnosno činjenicama koje utječu na pravilnost odluke, budući da broj pojedinačnih radnji određuje i ukupnu količinu cementa koju sud smatra da je pronevjerena, visinu štete, iznos dosuđenog imovinskopravnog zahtjeva ošt., a posredno i ocjenu težine kaznenog djela.

Kako je opt. proglašen krivim za točno određeno razdoblje inkriminacije, zaključno s 14. ožujka 2015., tada radnje za koje sam sud utvrđuje da su počinjene nakon toga datuma ne mogu istovremeno predstavljati niti inkriminiranje radnje niti mogu biti u sastavu 51 radnji za koje je osuđen.

Ako se pak tih deset radnji nakon 14. ožujka 2015. uračunava u ukupnih 51 radnju pretovara, tada razlozi navedeni u obrazloženju presude ne odgovaraju vremenu inkriminacije utvrđenim izrekom presude.

Ova proturječnost je još veća kada se uzme u obzir i nalaz i mišljenje financijsko-knjigovodstvenog vještaka. Naime, sudski vještak Vuković, u svom nalazu navodi da za vožnje: 30. ožujka 2015., 1. travnja 2015. i 10. travnja 2015. nema dokaza da je vozio upravo I-opt., što proizlazi iz putnih radnih listova (u kojima nisu evidentirane njegove vožnje).

Unatoč tomu, I-st. sud te događaje (njih 10) uključuje među inkriminirane radnje I-opt., a da za to ne daje jasne i uvjerljive razloge za neprihvatanje utvrđenja vještaka, niti navodi iz kojih to drugih dokaza proizlazi siguran zaključak da je I-opt. i nakon inkriminiranog razdoblja vršio kažnjivi pretovar cementa.

U t. 56. i 57. obrazloženja presude, I-st. sud navodi da je krivnja I-opt. utvrđena i iskazima svjedoka Klarića, Bošnjaka, Koledića, Jelenića i Brekala, koji su bili zaposlenici IV opt., u firmi Super Mario, i koji su iskazivali da su u inkriminiranom periodu vozili kamione po nalogu IV opt., odlazili u Našice, nalazili se s osobom imena Vedran, kojeg bi prethodno nazvali na mobitel, te pretovarili cement iz jedne cisterne u drugu u blizini Našice cementa, te su za svaku takvu radnju davali I-opt. novčani iznos, a za pretovar nije postojala nikakva dokumentacija, otpremnica ili slično.

Sam sud navodi da ovi svjedoci tvrde da je pretovara bilo znatno manje nego je to I i IV opt. stavljeno na teret, no u tom dijelu ne prihvaća iskaze tih svjedoka, a sud ovu činjenicu da je bilo upravo 51 pretovar zaključuje na temelju telefonskih razgovora s I-opt. – da je svakom pretovaru prethodio telefonski razgovor koji dovodi u vezu s otpremnicama i podacima baznih stanica te izvodi zaključak o nedvojbeno utvrđenoj činjenici da je pretovara bilo upravo 51 put.

Zbog i ranije rečenog (vremena inkriminacije) upitno je takvo „nedvojbeno“ utvrđenje te činjenice.

Sažeto je citirati dijelove iskaza svjedoka.

Svjedok Klarić, različito iskazuje na raspravi pred sudom i pred ODO, i to kako u odnosu na broj pretovara tako i u odnosu na plaćanje. Svjedok Bošnjak govori o nekoliko pretovara, dok sud zaključuje da ih je bilo čak 42 (ovdje je za istaći da s obzirom da sud zaključuje o čak 42 pretovara od ukupno 51, kojem da je prisustvovao ovaj svjedok koji o tom broju pretovara ne svjedoči, bez individualizacije svakog događaja i dovođenjem svakog tog pretovara u vezu s ostalim posrednim dokazima, ne može nikako predstavljati siguran dokaz protiv I-opt.)

Nadalje, svjedok Brekalo govori o dva pretovara koja su obavljena izvan radnog vremena cementare u jutarnjim satima (6,7 h) – no sud zaključuje da se radilo o četiri pretovara s tim da za svoj zaključak ne daje gotovo nikakvo obrazloženje, a svjedok Jelenić iskazuje o dva pretovara (s tim da svjedok navodi da misli da je dobio jednu otpremnicu prilikom pretovara i da je jednom predao novac). Ovaj svjedok je različito iskazivao na raspravi i ranije.

Svjedok Koledić nema nikakvih neposrednih saznanja o pretovaru.

Niti jedan svjedok u svom iskazu ne govori o vremenu inkriminacije, već tu prazninu popunjava sam sud, drugim indicijama.

Svjedokinja Vrbanec, sažeto, iskazuje da do kraja travnja 2015. nitko nije imao primjedbu na utrošak cementa u odnosu na količinu proizvedenog cementa te da instrumenti koji su mjerili količinu u silosu nisu bili precizni tako da je moglo biti i odstupanja, ako bi odstupanje bilo jako veliko to bi se odmah primijetilo, no ako je bilo manje odstupanje između količine utrošenog cementa i količine cementa u silosima to se ne bi primijetilo, a da manje odstupanje znači nekih 5, 6 do 10 tona.

Ako se uzme u obzir iskaz svjedokinje Vrbanec, kako je moguće, logično i životno, da u tako kratkom periodu nije primijećen manjak od čak 51 cisterne cementa, količine 28 tona po cisterni, znači 1428 tona cementa. Izostaje podatak koliko je cementa potrošeno u inkriminiranom periodu za proizvodnju betona i koliko je ukupno bilo otprema cementa.

Nesporno je da niti jedan svjedok zaposlenik IV opt., nije u sudnici potvrdio da bi se pretovar dogovarao i vršio upravo s osobom I-opt., nitko ga nije identificirao, prepoznao.

Budući da se I-opt. tereti da je u određenom periodu 51 puta protupravno prisvojio i prodao cement (bez individualiziranja svake radnje), koje radnje I-st. sud objedinjuje primjenom čl. 52. KZ/11, tada je I-st. sud morao omogućiti i provjeru koje su to pojedinačne radnje i na kojim dokazima počiva siguran zaključak o krivnji I-opt., što u konkretno pobijanoj presudi u cijelosti izostaje, čime se presuda ne može ispitati.

Nesporno da svaka odlučna činjenica na kojoj se temelji osuđujuća presuda mora biti utvrđena s potrebnim stupnjem izvjesnosti. To znači da postojanje inkriminirajućih činjenica mora biti dokazano izvan svake razumne sumnje. One činjenice koje idu u korist optuženika sud treba uzeti dokazanima, čak i onda kada su one samo vjerojatne, dakle već i kad samo postoji sumnja u njihovo postojanje. Ovo vrijedi čak i onda i kada bi postojanje činjenice koja ide u korist tužitelju bilo vjerojatnije od one koje ide u prilog optuženiku. Suprotno tome, odlučna činjenica koja ide na teret okrivljeniku mora biti dokazana do takve izvjesne mjere da ne postoji razborita mogućnost postojanja neke druge činjenice koja bi isključila njeno postojanje.

U odnosu na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje (protupravno prisvajanje 51 cisterne cementa) :

Iz iskaza svjedoka - vozača IV-opt. sud zaključuje da su se pretovari cementa iz cisterne u cisternu dogodili. Iz telefonskih kontakata i podataka baznih stanica zaključuje o međusobnim kontaktima sudionika. Iz otpremnica zaključuje da je cement određenog dana preuzet u Našica cementu. Iz strojarskog vještačenja zaključuje da je direktan pretovar iz cisterne u cisternu tehnički moguć.

No niti jedan od navedenih dokaza, sam za sebe, ne dokazuje ono što je za osuđujuću odluku bitno – da je u svakom pojedinom od 51 slučaja, upravo I-opt. preuzeo konkretnu količinu cementa koju je trebao prevesti ošt., da ta konkretna količina nije isporučena ošt., da je predana drugoj osobi te da je I-opt. novac ostvaren takvom prodajom protupravno prisvojio.

Već je naprijed navedeno da I-st. sud u t. 56. obrazloženja polazi od iskaza Klarića, Bošnjaka, Koledića, Jelinića i Brekala – vozača društva Super Mario, da su prema nalogu IV opt. odlazili na područje Našica, prethodno tel. kontaktirali osobu imena Vedran, te u blizini Našicecimenta pretovarali cement iz 1 u 2 cisternu, a potom predavali 9.000 kn Vedranu.

U slijedećoj t. obrazloženja, kako i sud utvrđuje, svjedoci nisu potvrdili broj pretovara koji sud utvrđuje. Sud izrijeком navodi da su svjedoci iskazivali o manje broju pretovara od onoga u optužnici, ali potom njihove iskaze povezuje s tel. izlistima, baznim stanicama i otpremnicama, te na temelju toga izvodi

zaključak da je s Bošnjakom izvršeno 42 pretovara, Klarićem i Brekalom četiri, Jelinićem jedan – ukupno 51.

Međutim, po obrani se radi samo o pretpostavci suda, a ne o dokazu. **Na pretpostavkama se ne može temeljiti sudska odluka.**

Iz kojih to dokaza nedvojbeno proizlazi da je nakon svakog telefonskog kontakta između I opt. i navedenih svjedoka, stvarno došlo i do pretovara i to pune cisterne od 28 tona?

Telekomunikacijski podaci mogu biti dokaz da je između određenih telef. Brojeva uspostavljena komunikacija, ali oni ne govore o sadržaju te komunikacije. Stoga se iz same činjenice telefonskog kontakta između I-opt. i određenog vozača ne može zaključiti da su razgovarali o prodaji cementa, da su dogovarali pretovar, da je do susreta došlo niti daje izvršen pretovar.

Podaci baznih stanica mogu upućivati na približno područje na kojem je korišten određeni uređaj, ali oni ne dokazuju da je korisnik toga uređaja u tom trenutku upravljao određenim vozilom, da je susreo određenu drugu osobu, da je došlo do pretovara cementa niti da je predan novac.

Čak i da se prihvati da podaci pokazuju da su se uređaji nalazili na području koje je prostorno kompatibilno s navodnim mjestom pretovara, time se dokazuje najviše mogućnost njihova susreta, a mogućnost susreta nije dokaz susreta, niti je susret dokaz pretovara, a pretovar nije dokaz da je predmet pretovara bio cement iz konkretne otpremnice.

Isto tako, otpremnica Našice cementa može biti dokaz da je određena količina cementa preuzeta, ali ne dokazuje sama po sebi da ta količina, u cijelosti ili dijelu, nije stigla kod ošt..

Svi ovi dokazi su samo indicije, a da bi iste činile zatvoreni krug indicija, prvenstveno je potrebno utvrditi njihovu međusobnu podudarnost za svaki pojedini događaj.

Upravo I-st. sud telefonske izliste i bazne stanice uzima kao ključnu poveznicu kojom broj događaja o kojima svjedoci imaju neposredno sjećanje proširuje do broja od 51.

Takav indicijski zaključak može biti prihvatljiv samo ako je za svaki pojedini događaj dovoljno zatvoren da razumno isključuje drugo objašnjenje, što presuda ne sadrži.

Ponoviti je, **vještak je utvrdila da za 30. ožujak, 1. travanj i 10. travanj 2015. nema dokaza da je I-opt. obavio predmetne vožnje.**

Prema tome, sama činjenica da za određeni datum postoji tel. kontakt i otpremnica nije dovoljna za zaključak da je upravo I-opt. toga dana vozio cisternu, a još više da je toga dana izvršen i pretovar.

I u odnosu na tahografske podatke kretanja vozila na kojima I-st. sud također temelji svoju osudu, naglasiti je da su isti dokaz kretanja vozila i prijedenu kilometražu, ali ne i radnju pronevjere.

Presuda bi morala omogućiti da se za svaki datum od 51 pretovara, provjeri postoji li istodobno odgovarajuća otpremnica, dokaz da je upravo I-opt. preuzeo cement, dokaz njegova kretanja i svjedoka, tel. kontakt upravo tih osoba, njihovoj blizini..ili drugi pouzdani dokaz pretovara te dokaz da preuzeti cement nije isporučen ošt..

U pobijanoj presudi takva analiza izostaje čime zaključak suda nije valjano, zakonito obrazložen.

Ovo tim više jer i sam sud na temelju izvedenih dokaza nesporno zaključuje o nedostatke u evidenciji i kontroli cementa ošt.. Cisterne nisu vagane, otpremnice su bile potpisivane i naknadno, potpis na dokumentaciji nije nužno značio fizičku nazočnost osobe prilikom istovara, da istovaru često nitko nije nazočio, te da nije postojao pouzdan sustav kontrole stvarne količine cementa. Osim toga, sud ne

utvrđuje je li ošt. radio inventuru i kada prije inkriminiranog perioda, čime otvara mogućnost i samom ošt. da sav manjak manipuliranjem „prebaci“ na I-opt..

Isto tako, nije zanemariv rezultat provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

Kako je i naprijed rečeno, iz nalaza i mišljenja vještakinje Vuković proizlazi da je analizom poslovne dokumentacije utvrdila nesuglasje između dokumentiranih količina cementa evidentiranih kao ulaz i količina koje su prema dokumentaciji o proizvodnji i recepturama, evidentirane kao utrošene, pa govori o manjku.

Vještakinja izrijekom navodi da uz potpisane otpremnice zaprimanja cementa nije priložena dokumentacija o odvagama odnosno vagarski listovi te da nije u mogućnosti utvrditi ispravnost procedura prilikom prijema robe.

Na raspravi 2. svibnja 2023., vještakinja na prijedlog pun. ošt. koja predlaže pribavljanje vagarskih listova od Našice cementa radi utvrđenja manjka kod ošt., odgovara kako se time ne može utvrditi manjak u skladištu ošt., budući da je prema dokumentaciji količina cementa koja je otpremljena u istoj količini zaprimljena kod ošt., dok se kamioni na ulazu nisu vagali.

Isto tako, da **vještakinja na temelju raspoložive dokumentacije oštećenika, nije mogla utvrditi ni da li je određena cisterna fizički ušla u Gradnju, niti je upravo cement iz otpremnice dostavljene od strane I-opt. otuđen.**

Stoga da se računovodstveni manjak ne može bez dodatnog dokaznog koraka poistovjetiti s količinom cementa za koju je I-opt. proglašen krivim.

Time je posve pogrešno pozivanje I-st. suda da je činjenica otuđenja 51 cisterne cementa utvrđena i provedenim vještačenjem.

Financijsko vještačenje može biti jedan element posrednog dokaznog sklopa, ali ne može popuniti prazninu u dokazivanju fizičke sudbine svake pojedine količine cementa.

Za pravilnu odluku, ponoviti je, bilo je potrebno zasebno, pojedinačno, ispitati dokazni lanac za svaku radnju koju sud uključuje u ukupni broj od 51. Tek nakon toga moglo se zaključivati o ukupnoj količini cementa, njegovoj vrijednosti i visini štete.

I-st. sud čini obrnuto. Od općeg računovodstvenog manjka, utvrđenog načina postupanja i telef. Podataka ide prema zaključku da je dokazano 51 pojedinačno protupravno prisvajanje.

Takav zaključak, ponoviti je, bez individualizacije svake radnje, ne zadovoljava dokazni standard potreban za osuđujuću presudu i utvrđenje visine štete.

Osvrnuti se je i na rezultat strojarskog vještačenja kojim je dokazana tehnička mogućnost pretovara, pokusom – ali u **kontroliranim uvjetima**, no time nije dokazano da je do pretovara i došlo, odnosno da je došlo čak 51 puta i da je u istima sudjelovao I-opt..

Ponoviti je, odlučna činjenica koja ide na teret okrivljeniku mora biti dokazana do takve izvjesne mjere da ne postoji razborita mogućnost postojanja neke druge činjenice koja bi isključila njeno postojanje.

Osim toga, I-opt. je u sudski spis dostavio i nalaz i mišljenje drugog vještaka strojarske struke, Lešića, te je zatraženo da se navedeni nalaz i mišljenje uvrsti kao dokaz u predmetu, no o tom prijedlogu obrane I-st. sud nije donio nikakvu odluku – prihvaća li ili odbija prijedlog, čime je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka.

Iz tog dostavljenog nalaza i mišljenja vještaka, slijedi zaključak da pretovar na opisani način nije moguć, a za svoj zaključak vještak iznosi određene činjenice.

U odnosu na **dosuđeni iznos naknade štete čiju isplatu je I-st. sud naložio I-opt.:**

I-st. sud utvrđuje da je ošt. protupravnim postupanjem I-opt. pretrpio štetu u visini od 117.968,04 EUR-a, do koje visine I-st. sud dolazi matematičkom radnjom zbrajanja vrijednosti količine cementa iz otpremnica, što je pravno nedopustivo budući da nije dokazano da svaka pojedina otpremnica pripada konkretnoj dokazanoj radnji pronevjere.

Kako je naprijed dokazano da određene vožnje I-opt. nije obavio (3 vožnje), te da je sud uzeo i događaje koji nisu u suglasju s vremenom inkriminacije (ukupno 10), tada je i pogrešan zaključak suda o visini štete koju dosuđuje ošt..

Osim toga, obrana smatra za sada, nema dokaza kojima bi se na nedvojbeni način utvrdilo da je isti otuđio čak 51 cisternu cementa, svake po 28 tona, pa je i iznos presuđene naknade štete za sada neosnovan.

U odnosu na izrečenu kazneno pravnu sankciju:

I-st. sud navodi da je prilikom odmjeravanja kazne I-opt. uzeo u obzir kako olakotne tako i otegotne okolnosti na strani opt.. Od otegotnih sud uzima visinu vrijednosti pronevjerenih stvari. Kako odluka o kazni neposredno ovisi o pravilnosti prethodnog činjeničnog utvrđenja, da je pronevjeren upravo 51 cisterna cementa, a obrana to utvrđenje spori, tada je i odluka suda glede kažnjavanja I-opt. neosnovana.

Ovo tim više jer je od navodnog počinjenja kaznenog djela proteklo više od 12 godina, a opt. je neosuđivana osoba.

Slijedom navedeno, I-opt.

p r e d l a ž e

da II-stupanjski sud prihvati žalbu kao osnovanu, te pobijanu presudu u dijelu koji se odnosi na I-opt. preinači i istog oslobodi od optužbe, budući da nije dokazano da je isti počinio kazneno djelo kako ga se tereti, a podredno, predlaže da II-stupanjski sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati I-stupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Kao branitelj I-opt. molim II-stupanjski sud da me obavijesti o datumu održavanja sjednice vijeća kada se o žalbi bude odlučivalo.

VEDRAN KULOVAC, po bran.

Snježana
Popović

Digitally signed
by Snježana
Popović
Date: 2026.09.17
19:15:54 +02'00'